

Ende til at mødes; men her synes man ikke at være tilfreds, naar man ved Siden af at udføre betydelige ekstraordinære Foretagender tillige, umiddelbart, kan forøge Statsformuen. Naar det ærede Mindretal gennem sin Ordfører har villet gjøre gjældende, at man ikke er berettiget til at lægge til denne Formuefremgang noget Beløb for de ved Kjøb og Anlæg erhvervede Jernbaner, idet det altid kan være et omstridt Spørgsmaal, med hvilken Værdi de skulle opføres, ser jeg ikke rettere, end at det ganske vist kan være et Spørgsmaal, om man skal regne Formuefremgangen til ligesaa mange Millioner, som man har anvendt paa at kjøbe og bygge Jernbanerne; men at der er en Formuefremgang, og det en betydelig Formuefremgang ved at erhverve for 122 Millioner Kr. Jernbaner og Jernbanemateriel, er dog aldeles utvivlsomt. Hvad der forekommer mig at gjøre hin Betragtning endnu mærkeligere er, at en stor Del af de 122 Millioner Kr. jo ligefrem er anvendt til at kjøbe Jernbaner her i Sjælland, som fuldt ud give Renten af den Kjøbesum, man betalte for dem. At man nu vil benegte, at man ved dette Beløb har erhvervet et virkelig Aktiv, forekommer mig at være det Mærkeligste af det Mærkelige. Kjøbet af de sjællandske Baner kostede jo Statskassen godt og vel 50 Millioner Kr., og paa hvilken Maade bleve disse 50 Millioner udredede? De bleve udredede derved, at Statsgjælden forøgedes med 41 Millioner, og at Statens Aktivmasse blev formindstet med Noget over 10 Millioner Kr. Det forekommer mig, at, hvilken Mening man ellers vil have om den virkelige Værdi af de Millioner, der ere anvendte til Jernbaneanlæg, Forøgelse af Jernbanemateriel o. s. v., er det umuligt at benegte, at dette Aktiv, der er erhvervet ved en Forøgelse af Statsgjælden med 41 Millioner og Tilintetgjørelse af Statsaktiver til et Beløb af over 10 Millioner maa regnes med i denne Opgjørelse, og selv om man vil indskrænke sig til at regne med til Formueforøgelse, hvad vi ligefrem have kjøbt af fuldtud rentebærende Jernbaner eller rettere af Jernbaner, der fuldtud give netop et Overskud, svarende til Renten af Kjøbesummen, altsaa med andre Ord vil regne en Formueforbedring af 50 Millioner, bliver derved dog den samlede Formueforbedring i disse 20 Aar 72 Millioner Kr., det vil sige omtrent $3\frac{1}{2}$ Million om Aaret. Jeg antager dog, at det ærede Medlem vil betragte det som en ganske klæffelig gjennemsnitlig Formuefremgang i dette Tidrum, og derved er der vel at mærke aldeles ikke taget Hensyn til de

andre 72 Millioner der ere anvendte paa Jernbaneeudviklingen her i Landet. Vil man dertil svare: Ja, men de sjællandske Jernbaner forrente ikke nu den Kjøbesum, der blev betalt for dem, forekommer det mig, at denne Indvending mod, at der ved Kjøbet af dem er stet en virkelig Formueforøgelse betyder Intet; thi det som Statskassen har mindre end den fulde Forrentning af denne Kjøbesum, have jo de, der bruge Jernbanen i besparet Udgift, og det er altsaa i ethvert Tilfælde kommet Samfundet til Gode, om det end ikke er kommen Statskassen umiddelbart til Gode, men dertil kommer, at det vel turde hælde, at det kun er midlertidigt, at disse Baner ikke forrente det fulde Beløb; det er i alt Fald et Haab, jeg ikke vil slippe.

Paa et andet Punkt forekommer det mig ogsaa, at det ærede Mindretals finantsielle Betragtning ikke ganske holder Stik. Naar det ærede Mindretal vil gjøre gjældende, at den finantsielle Stilling i de sidste Aar har været ugunstig, saa er det ganske vist, at naar man kun vil se hen til, hvorvidt der har fundet en Forøgelse eller en Formindstelse af Beholdningerne, saa er de sidste Aars Balance ugunstig, men den er det dog langt fra i den Grad som antydet af Mindretallet. Det ærede Mindretal tager nemlig alene Hensyn til Formindstelsen af Regnskabsbeholdningerne, men det er jo dog ganske klart, at det er ikke dette, hvorpaa det kommer an. Dersom jeg f. Ex. i et Aar har en Formindstelse af 5 Millioner paa Regnskabsbeholdningen, fordi jeg har afdraget 6 Millioner paa Statsgjælden, er Balancen dog i Virkeligheden meget gunstig, idet jeg har gjort 1 Million Fremgang; den Sag er ganske klar. Det, jeg vil gjøre Indvending imod, er, at man vil bedømme det finantsielle Resultat af et Regnskabsaar alene efter Kasseebeholdningens Stilling. Naar Mindretallet saaledes har angivet, at for det indeværende Aar vil der fremkomme en Underbalance af 5,600,000 Kr. efter Finantslovsforslaget og endvidere omtrent $5\frac{1}{2}$ Million Kr., efter Til lægsbevillingslovsforslaget, tilsammen altsaa over 11 Millioner Kr., saa har det aldeles ikke taget Hensyn til, at der i dette Finantsaar er en Formindstelse af Statsgjælden af 2,053,000 Kr. Det er dog ikke Smaasummer, det her dreier sig om. Et lignende Korrektiv behøves, naar Mindretallet har angivet Underbalancen for forrige Finantsaar til 3,321,000 Kr.; thi der er heller ikke taget noget som helst Hensyn til Fremgangen ved Statsgjældens Formindstelse. Paa den Maade gaar det virkelig ikke an at opgjøre Finants-